

kedést megtegyen. Ezek a rendelkezések pedig teljes egészükben törvényellenesek.

Törvényellenesek pedig azért, mert az 1934. évi III. t.-c. és a Pp. 95. §-a kifejezetten megkívánja, hogy a házkezelő szoros szolgálati viszonyban álljon a bérbeadóval, ez pedig a szabályrendelet nem kívánja, továbbá azért is, mert a fenti törvényhelyek csak a járás-bírószak előtti képviselőt engedik meg és nem az összes bíróságok és hatóságok előtti képviselőt, továbbá nem adnak jogot mindenféle jogi cselekmény, nyilatkozat és intézkedés megtételére.

Célszerűség szempontjából azért hibás a szabályrendelet intézkedése, mert megengedi, hogy szakképzettséget igénylő házkezelői tevékenységet mindenki kifejthet akkor, amikor az ingatlan kezeléséből származó ügyletek a folyton változó és szaporodó jogszabályok miatt egyik legkomplikáltabb területté alakultak, minél fogva házkezelőnek igazán komoly szakképzett egyénnek kell lennie, hogy hivatását híven tudja betölteni. Ez pedig érdeke minden közületnek és háztulajdonosnak, mert, ha ezen munkálatokat nem szakképzett egyének fogják végezni, úgy igen sok alaptalan, rosszul indított per okoz kárt és bosszúságot az érdekelteknek. A hatóságnak pedig kötelessége megvédenie egyedeit a zugírásoktól és kontároktól, nem pedig azoknak egyenesen karjaiba dönteni.

Dr. Csocsán László.

A tisztességtelen verseny leküzdésére alakult Nemzetközi Liga berlini konferenciája. A tisztességtelen verseny leküzdésére alakult Nemzetközi Liga ez. évi berlini konferenciáján a feltűnő nagyszámban megjelent jogászok, valamint a gyakorlati élet emberei (a nemzetközi kereskedő és iparos világ reprezentánsai), behatóan megvitatták a nemzetközi üzleti versenyélet legégetőbb problémáit és egyben leg súlyosabb kinövéseit, valamint az ezen kinövések hatásos és eredményes leküzdésének előfeltételeit.

I. Ráadás. (Ajándékozás.) A ráadás (ajándékozás) kérdésében a Liga a teljes megalkuvást nem tűrő elutasító álláspontra helyezkedett. A még oly csekély értékű és a figyelmességek határát még nem haladó reklámtárgyak osztogatását is tilalmazza, az azok a forgalomban rendes árukként szerepelnek; ha azoknak a vásárlók szemében vonzó, vásárlásra ingerlő értékük van. Feltétlenül megköveteli, hogy a ráadások *reklámjellege* minden kétséget kizáróan kiemelkedjék. A ráadás nyújtásának generális tilalmát a Liga a rabatt nyújtásának fokozottabb ellenőrzésére is kiterjeszti, nehogy a törvény vagy rendelet rendelkezései bárminő irányban is megkerülhetők legyenek.

Örömmel tölt el bennünket, hogy a magyar jogszolgáltatásnak a ráadás, az ajándékozás kérdésében, külön törvényes szabályozás hiányában elfoglalt jogi álláspontját és elvi meghatározásait a külföldi jogászvilág és gyakorlati élet emberei *kielégítőnek és határozottan* találták. Dr. Bányász Jenő, a magyar kiküldött felszólalásában, — általános helyeslés mellett — utalt arra, hogy a magyar jogi felfogás változatlanul hirdeti a ráadásnak, az ajándékozásnak a vevőközönség megtévesztésére irányuló és így tisztességtelen versenyeszköz jellegét, mert a magyar álláspont szerint az ily kedvezések nyújtása túlmegy a megengedett üzleti verseny határán és az áru valóóság értéke tekintetében téves képzetek előidézése — és ily módon az ajándékokat, tiltott ráadásokat nem szolgáltató versenytárs ár kalkulációjában való bizalom megrendítésére alkalmas.

A Liga konferenciáján felszólalók osztották a magyar álláspont helyességét és egyértelműen hangoztatták ama felfogásukat, hogy a figyelmességek valóban *csak figyelmességek*, reklámtárgyak, *ily célt szolgáló* áruk legyenek, a vásárlót komoly értékük nyújtásával, *még azok való értékének a feltüntetésével se befolyásolhassák.*

De nemcsak az áru értékével arányban álló, de attól *fajlag elütő* áruknak ráadásként történő osztogatása is kifogásolható, mert oly rést üt magán az általános elven, amely illuzóriussá teszi a tiltó rendelkezések érvényesülhetését, egyenesen azok megkerülésére ingerel.

II. Kiárúsítás. A kiárúsítást illetően a Liga a kiárúsítási engedély megadását csak az esetekben tartja megengedhetőnek, ha a vállalkozó üzletét *teljes egészében, vagy részlegesen megszünteti*. Minden egyéb esetben az engedélyezést a legélesebben ellenzi. Ugyancsak a legélesebben szembefordul minden olyan törekvéssel, amely a szezonvégi, leltári, vagy egyéb alkalmi vásárok engedélyezésének szaporítását célozza.

A tárgyalások folyamán felmerült az a kérdés is, hogy az egyébként engedélyezett alkalmi vásárok (karácsonyi-, husvét-, stb. vásárok) a vásárt megelőzően mely időponttól hirdethetők. A Liga e tekintetben *a magyar javaslattal egyezően* arra az álláspontra helyezkedett, hogy az ily külön engedélyhez nem kötött vásárok megtartása, a vásár napját megelőzően *több mint 14 nappal* nem hirdethető. E terminusok a *legszigorúbban* betartandók. A Liga a kiárúsítások kérdésében elfoglalt álláspontjánál, *teljes egészében* átveszi és idézi a magyar javaslatot.

III. Árrontás. A magyar javaslattal egyezően tisztességtelen versenynek minősíti a Liga az állandóan és rendszeresen *beszerzési áron, avagy az alatt* történő árusítást, általában azonban minden oly önköltségi áron történő eladást (tehát nemcsak a rendszeres önköltségi áron történő eladást), amely *egyenlőtlen versenyfeltételekre támaszkodik*, amelynek alapja a *kötelezettségek nemteljesítése*, közintézmények részéről nyújtott *előnyök élvezete*, stb. stb. Az európai államok legtöbbje bár az árrontást, az állandóan és rendszeresen *beszerzési áron* vagy ez alatt történő árusítást még egymagában véve nem tekinti tisztességtelen versenyesszöknék, hangsúlyozza azonban, hogy az árrontást a verseny törvénybe ütközőnek, vagyis erkölcstelennek minősíti, ha az árrontás körülményei az üzleti tisztességgel össze nem egyeztetethetők, vagyis — mint már fentebb jeleztük, — *erkölcstelen motívumokból táplálkoznak* és nyilvánvaló céljuk, hacsak ideig-óráig is, a versenytársaknak a küzdőtérrel való *tendenciózus leszorítása*.

A magyar Zsüri és a magyar bíróságok munkája és e munka nemzetközi ismertetése, a Zsüri-döntéseknek, bírósági ítéleteknek a külföldi lapokban történő állandó közlése, a berlini konferencián íme meghozta a kívánt eredményt, a konferencián résztvevő jogászok, valamint a gyakorlati élet embereinek fokozott érdeklődését és teljes elismerését. És ez érthető is, hiszen a magyar joggyakorlat az üzleti élet embereinek közfelfogását tükrözi vissza, — azt a felfogást, amely országhatárookra való tekintet nélkül, az üzleti tisztesség alapján álló kereskedőknek és iparosoknak lelkében él, és üzleti ténykedésében egyértelműen megnyilatkozik.

Az Ügyvédjelöltek Országos Szövetsége kéri mindazokat az ügyvédek, akik irodájukban jelöltet kívánnak alkalmazni, forduljanak az Ügyvédjelöltek Országos Szövetségéhez (V., Szemere-u. 10. fsz. d. e. 11—1-ig). A Szövetség állásközvetítő akciója hosszú ideje közmegelegedésre működik. A Szövetség nyilvántartást vezet az elhelyezkedni kívánó jelöltekről a kor, joggyakorlat ideje, előző alkalmazások, különleges gyakorlat, nyelvtudás és fizetési igények pontos feltüntetésével és a hozzá forduló ügyvédek kívánságához képest a legmegfelelőbb jelöltet küldi ki.